

In de dorpen gaf het behoorlijk wat beroering dat vrouwen waren omgegaan met Duitse of bijvoorbeeld Armeense soldaten. De contacten tussen de vrouwen en deze militairen kwamen soms tot stand uit geldelijk gewin of gewoon vertier. Ook ontstonden er relaties die waren gebaseerd op liefde. De meeste vrouwen werden echter als 'moffenmeid' behandeld zonder de waarheid achter hun verhaal te weten. Een dorpsbewoner merkte hierover op dat de uniformen nogal de nodige aandacht trokken en de gewone jongen daardoor geen kans had. Een groot probleem voor de vrouwen ontstond pas als ze in verwachting raakten en de soldaat verder trok of krijgsgevangen werd gemaakt. In verschillende dorpen op Walcheren en Zuid-Beveland hebben vrouwen een kind gekregen na een relatie te hebben gehad met een Duitse of Armeense soldaat. Dorpsbewoonsters, die met Duitse soldaten waren omgegaan, werden kort na de bevrijding gearresteerd en onder huisarrest geplaatst. Veelal werden die vrouwen kaalgeknipt en opgesloten, hetgeen overigens was verboden. Er werd zeker kort na de oorlog en zelfs nu nog negatief over het contact tussen Nederlandse vrouwen en Duitse soldaten gesproken.

In de dorpen waren vrouwen die voor de Duitsers moesten wassen, eten klaarmaken, het huis schoonmaken e.d., maar dit had niets te doen met liefdesrelaties met Duitse soldaten. Deze vrouwen werden onterecht nagekeken door de dorpsbewoners.

Kees Marijs vertelde dat sommige vrouwen uit Arnemuiden in klederdracht een grote aantrekkingskracht uitoefenden op de Duitse soldaten. Het was publiekelijk bekend dat een knappe officier scharrelde met een Arnemuidse schone. In de dorpsgemeenschappen was het alom bekend wie met Duitse soldaten omging want kort na de bevrijding werden veel van deze vrouwen opgepakt door verzetslieden, de OD of door de burgerij. Hoewel dit verboden was gingen de mensen er toe over om hun haren af te knippen zonder zich er van te vergewissen of dit terecht was of niet. In Arnemuiden werden enkele vrouwen kaalgeknipt voor vermeende omgang met Duitse soldaten. Hierdoor liepen ze als zondebok over het dorp en werden ze overal nagewezen. De OD had instructies om streng op te treden tegen het kaalknippen, maar kon niet voorkomen dat het toch gebeurde.

Door Districtscommandant (DC) R. Meursinge Reynders van de OD-Walcheren werd op 15 november 1944 in verband met de kaalknippraktijken het volgende bevel uitgevaardigd: "Uitdrukkelijk bevel om in geen geval gearresteerde meisjes of vrouwen kaal te knippen." Het bevel was niet gegeven zonder reden, omdat dit grote onrust kon veroorzaken onder de bevolking. Voor zover bekend heeft het kaalknippen echter nergens tot enige excessen geleid. Door de plaatselijk commandant van de Ordedienst te Arnemuiden werd nog een vrijgeleide afgegeven ten behoeve van drie Arnemuidse verpleegsters die zich met Duitsers hadden opgehouden en in het Duitse Rode Kruishospitaal goed werk hadden geleverd. Hun werk in het hospitaal liep namelijk ten einde en ze wilden een vrijgeleide voor onbepaalde tijd. Daarom dienden de drie dames, op advies van de Britse commandant, een verzoek in om een vrijgeleide bij de plaatselijke Ordedienst te krijgen. Daarna konden ze zich melden in Middelburg bij het hoofdkwartier van de 156th Infantry Brigade.

Bron: Slagveld Sloedam